

Slovenski vojaki.

000

Chisholm, Minn., 9. julija. — "The Tribune Herald" prinaša imena mladeničev, ki so se prijavili za vojaščino in imena sledečih so slovenska:

John Cvar, Louis Vesel, Ferdinand Vesel, John Spenko, John Mlakar, John Jenič in Rudolf Prevec.

Vsi so bili sprejeti k konjenici ter so v sredo odšli v Jefferson Barracks, Mo.

Poštni mojster D. J. Harrington jih je spremil v Duluth, Mo. —

Gotovo je že mnogo slovenskih mladeničev prostovoljno stopilo v armado Združenih držav, da se bore na poziv našega predsednika Wilsona za svobodo narodov, in kar je posebno velikega pomena za nas, za svobodo — malih narodov, med katere se prištevamo tudi mi Slovenci.

Slovenci pač ne vemo, kaj pomeni beseda svoboda; ne vemo, kako je sladka. Saj svobode še nismo okusili nikdar.

Poslušali smo avstrijsko-ogrsko, nemško-hunsko vlado in mislili smo, da jo mora biti tako. Dali smo cesarju, kar je bilo cesarjevega in počutili smo se dobro, ako smo mogli služiti presvitlemu cesarju.

Malokateri je pogledal v politiko in se mu je zaželelo prostosti, svobode.

Mnogi Slovenci, ki so pa v manjšini, se vpiro teli gigantskih bojov in v času, ko ves svet zahteva demokracijo, še vedno zavzemajo za avstrijskega cesarja in zahtevajo, da Slovenci še dalje ostanemo pod nemško vlado Habsburžana.

Onim, ki si to želijo, prav iz srca privoščimo, da bi se njihovega hrbita do njih smrti ovijal bič zandarjev avstrijskega cesarja.

Prepričani pa smo, da je sedaj prišel čas, da te sreče ne bodo več deležni v naši slovenski domovini.

Kolo časa se vrti; prišel bo tudi za slovenski narod dan, ki mu bo prinesel svobodo, pa če si je tudi nekateri ne žele. Dani se že in — vi spite...

Naši bratje se bore proti svoji volji za nemške cilje; marsikateri naših bratov se je že povaljal v svoji krvi za nemške stremiljenje. Padli so proti svoji volji.

Želeli so, da padejo v bojo proti Avstriji in ne za — Avstrijo.

Mnogo naših rojakov, ko so bili enkrat vjeti, se bori na strani zaveznikov proti Avstriji in Nemčiji. To je edini pravi boj proti avtokraciji in boj za svobodo in demokracijo sveta.

Tudi mi Slovenci bomo imeli delež v bojih za svobodo, dasi smo podaniki one države, ki vodi boj proti — svobodi.

Tudi v Ameriki je še mnogo Slovencev, ki se zavdajo velikega pomena sedanje titanske borbe in so ponudili svoje moči in če treba, tudi svojo kri za svobodo Amerike in svobodo vseh narodov sveta.

V različnih časopisih vedno najdemo mnogo imen, ki spominjajo na Slovence.

Da pa se moremo po sedanji vojni tudi Slovenci pokazati, da smo, dasi majhen narod, prispevali svoj delež za svetovno svobodo in da moremo dokaati, da smo zaslužili svobodo in da nam ne bo podarjena, ali pa celo — vsiljena, zato prosimo vse rojake, da nam vedno poročajo, kdaj je kak slovenski mladenič stopil v armado Združenih držav.

Sporočite nam imena onih, ki se že zdaj nahajajo v ameriški armadi, kakor tudi onih, ki bodo še stopili prostovoljno, ali pa bodo poklicani pod orožje.

Imena bomo priobčevali v našem listu in jih bomo obenem hranili kot dokaz, da smo tudi Slovenci bili v svetovni vojni na strani onih držav, ki so se borile za svetovno demokracijo.

000

Hollweg resigniral.

NEK NEMŠKI ČASOPIS POROČA, DA JE NEMŠKI DRŽAVNI KANCLER RESIGNIRAL. — NIKDO ŠE NE VE TAČNO, KAKŠEN POLOŽAJ JE ZDAJ V NEMČIJI. — V BERLIN JE DOSPEL NEMŠKI PRESTOLONASLEDNIK, KI SE BO UDELEŽIL SEJ KRONKEGA SVETA. — ERZBERGER NI BIL PRI AVSTRIJSKEMU CESARJU KAROLU.

Washington, D. C., 12. julija. — Poslanik Združenih držav v Londonu, Page, je brzojavil danes državnemu departmentu, da je nek nemški časopis sporočil, da je nemški državni kancler Bethmann-Hollweg resigniral.

Druge brzojavke iz nevtrálnih držav naznanjajo, da staresignirala tudi Zimmermann in dr. Helfferich. Helfferich je bil državni podkancler.

Te informacije vsebujejo tudi poročila "Koelnische Volkszeitung" ter poleg tega tudi vest, da bo v ponedeljek resigniralo še pet pruskih ministrov.

Novo ministrstvo bo izvedlo reforme na podlagi splošne in enake volilne pravice.

ZIMMERMANN, NEMŠKI ZUNANJI TAJNIK.

Republikanci v Peking.

Republikanske čete so vkorakale v Peking. — Pričakujejo, da se cesar odpove. Čang-Hsun obkoljen.

Washington, D. C., 12. julija. — Kitajsko poslanstvo je prejelo poročilo, da so republikanske čete vkorakale v Peking; s tem se naznanja, da se je kitajsko monarhistično gibanje popolnoma ponesrečilo.

To je v zadnjih dveh tednih prvo poročilo, ki je prišlo iz kitajskega zunanjega ministrstva. — Druga in poslednja odpoved cesarja se pričakuje vsak čas. V najkrajšem času bodo tudi aretirali generala Čang-Hsuna, ki je povzročil vse te zapletljave in ki se sedaj nahaja pod varstvom novega predsednika.

Čang-Hsun se je umaknil v cesarsko mesto, ki je Kitajen svet. Njegove čete vedno dezerirajo. Beg je popolnoma nemogoč, kajti vse štiri železnice, ki peljejo iz mesta, stražijo republikanski vojaki in kitajski uradniki so mnenja, da se bo sedaj Kitajska rešila monarhističnega voditelja, ki je bil nasprotnik republike od njenega postanka.

Čang-Hsun tudi ni več v stani, da bi izvršil svojo grožnjo in požgal svetilca v mestu. Ker so ga njegove čete tudi že večinoma zapustile, mu tudi ni mogoče drugače pobegniti kot skrivoma.

Poročila na poslanstvo ne povedo jasno, ako se je prejšnji predsednik Li, ki je iskal zavetja v japonskem poslanstvu, vrnil v svoj urad, ali pa ako opravlja službo predsednika Feng-Kuo-Čang. Do mnenja je tudi, da Li ne bo več prevzel predsedništva.

Bern, 12. julija. — "Vossische Zeitung" poroča, da je nemški državni kancler vložil svojo resignacijo, katere pa do zdaj cesar še ni sprejel in je ni podpisal.

Volilne reforme, katere nameravajo uvesti, ne bodo veljale samo za časa vladanja nemškega cesarja, pač pa tudi za časa njegovih naslednikov.

Cesar je pozval v Berlin kronprince, ki se bo udeležil sej kronkega sveta.

Pri tej priliki se bo natančno določilo razmere med vlado in zastopniki nemškega ljudstva.

Amsterdam, 12. julija. — Cesar Viljem se je v sredo dolgo časa posvetoval z državnim kanclerjem o politični situaciji.

Prestolonaslednik je dospel s fronte v Berlin, kjer se je udeležil seje kronkega sveta.

Neka poluradna brzojavka z Dunaja naznanja, da vodja nemškega centra, Erzberger, ni bil zadnji čas na Dunaju. Vsled tega so vse vesti, ki naznanjajo, da je konferiral z avstrijskim cesarjem, gole izmišljotine.

Nemški rajstgast, ki se je hotel v sredo sestati, bo najbrže toliko časa počakal, da bodo končane seje proračunskega odseka.

Pariz, 12. julija. — Pruska postava glede volilnih reform bo bazirala na podlagi enake volilne pravice.

Današnje poročilo tudi pravi, da je odstopil zunanji minister dr. Wu Ting-Fang zaradi bolezni. — Predsednik je resignacijo sprejel. Dr. Wu je že prej večkrat resigniral, toda resignacija ni bila sprejeta; ker je pa sedaj republika preživla svojo krizo, bo dr. Wu smel zapustiti svoj urad.

Preiskava bo brez dvojbe dokazala, od kod je Čang imel svojo podporo.

22. junija je vprašal japonsko vlado, kako se bo zadržala nasproti Kitajski, ako zopet postane cesarstvo. Japonska je odgovorila, da se ne mara vmešavati v kitajske notranje zadeve. Pred nekaj dnevi so prišle vesti iz Japonske, da je v Čangovi politiki igral veliko ulogo nemški denar. Nemci so hoteli povzročiti na Kitajskem nesporazumljenje, da bi bilo Kitajski nemogoče vmešati se v vojno.

London, Anglija, 12. julija. — Reuterjev poročevalec iz Sanghaja pravi, da so "Severno-kitajski dnevne novice" trdile, da je Nemčija plačala monarhističnega voditelja Čang-Hsuna in da so nemški agenti poskušali podkupiti kitajske poslance, da bi glasovali proti temu, da bi Kitajska šla v vojno proti Nemčiji.

Omenjeni list tudi pravi, da je nemška banka v Peking potrošila milijon taelov za agitacijo proti mlinskemu predsedniku Tuan-Ci-Ju, ki je bil potem odstavljen. — Tudi drugi Nemci na Kitajskem so izdali mnogo denarja, da bi napravili v deželi zmešnjave.

Zavezniske pogodbe.

London, Anglija, 12. julija. — Anglija je na zahtevo Rusije dovolila, da se revidirajo pogodbe med zavezniki.

Belgijsko mučeništvo.

Skrajno surovo ravnanje. — Sili-jo jih k delu. — Trpijo lakoto. — Mese, rib in sira ne dobe.

Havre, Francija, 12. julija. — Belgijska vlada je dobila zanesljiva poročila, da Nemci sistematično z vsvo krutostjo ravnaajo z Belgijski, da jih prisilijo, da delajo za Nemce.

Prenašati morajo največje trpljenje. Ne dobivajo zadostne hrane; zadenejo jih vse različne kazni; delati morajo pod najtežjimi pogoji, pod katerimi marsikdo omaga in umrje. Ostali pa so tako zdelani, da so sploh nesposobni za delo.

Zjutraj dobivajo po eno tretino litra neke kavi podobno pijače, ki pa je kuhana iz želode. Opoldne dobe pol litra juhe, ki jo kuhajo iz pese in včasih iz krompirja. Za večerjo jim dajo petino litra neke jedi, ki jo skuhamo iz koruze ali ječmena. Kruha dobivajo po pol funta na dan. Kruh pečejo iz zmesi koruze in rži. Vjetniki nikdar ne dobijo mesa, rib, ali sira. V nekaterih jetniških taborih sploh ne dobivajo večerje in prikrašajo jim še druge jedi, ako se branijo delati za Nemce.

Da jih bolj ponižajo in da jih tem lažje primorajo k delu, jih pogosto privežejo k kolu. Tu so izpostavljeni vrenemu vročini in mrazu in burji, kakor je pač letni čas. Pri kolu ostanejo privežani po več dni. Pri tem zmanjšujejo množino hrane, tako, da slednjič dobiva kaznjence na dva dni toliko hrane, kolikor je je prej dobival na dan.

Druga kazen je tako imenovana turška kopel. Sina nekega trgovca iz Antwerpena so zaprli skupno z nekaterimi njegovimi tovaršili v majhno sobo, ki so jo razgredli do zelo visoke temperature. V sobi je bilo le toliko prostora, da je vsakdo mogel stati in se je le s težavo mogel obrniti okoli. Ostali so v tem prostoru 24 ur. Pustili so jih, da so šli v neko bližnjo tovarno, kjer so jih vprašali, ako želijo delati. Ko niso hoteli sprejeti dela, jih je vojaška straža gnala na polje, slekli so jim suknjiče, vzeli jim klobuke in čevlje in morali so v snegu in viharju prebiti na prostem ves dan in celo noč. Dobili pa niso nikake jedi, ne pijače in bilo je strogo prepovedano gibati se. Nekateri so pod tem trpljenjem omedleli in naslednji dan so vse poslali v bolnišnico.

Sin tega trgovca je bil močan in zdrav, ko je bil odpeljan v Nemčijo. Po kratkem času so ga poslali nazaj; toda bil je popolnoma shujšan in ni imel nikake moči. Vsled prestidih muk je kmalu nato umrl. Podal je popolno izjavo o nemškem brezsrčnem ravnanju zdravniku, ki ga je zadržal; to izjavo je poslal zdravnik belgijski vladi.

Dva vojaka iz Havre, brata Lebris, ki sta ubežala iz nemškega jetništva, potrjujejo trpljenje turške kopeli.

Mnogokrat se dogodi, da postavi Belgijske v vrsto in jih postrelijo s strojnimi puškami. Po nekaterih krajih morajo Belgijski ob najslabšem vremenu in v najhujši zimi delati v močvirnih krajih. Na sebi imajo samo hlače in predpasnik ter lesena obuvala. Hrane pa ne dobe ves dan.

Pazniki vjetnikov morejo ravnanje z nesrečnej, kakor se jim pojubi. Bijejo jih s puškinimi kopti, včasih rabijo tuka bajonet.

Zelo velika je umrljivost med temi vjetniki. Poznajo je mnogo imen takih, ki so umrli v jetništvu.

Imajo slaba stanovanja, pičlo in slabo hrano, med seboj ne smejo mnogo občeati, ne nudijo jim nika kega duševnega razvedrila. V bolnišnici v Soltanu je bil letos v februarju nek belgijski duhoven, kateremu ni bilo dovoljeno, da bi govoril s kakim Belgijcem.

Kmalu, ko je bil ustanovljen vjetniški tabor v novembru 1916, jih je v štirih mesecih umrlo 199. Ponavadi je bila vzrok smrti jetika, pljučnica, srčna in splošna oslabelost. 24. februarja jih je pomrlo 13, 25. februarja 14, prvega in drugega marca jih je pomrlo po 17, ne včevši one, ki so pomrli po

Nemiri na zapadu.

000

I. W. W. RAZŠIRJAJO NEMIRE. — HOČEJO VSTAVITI INDUSTRIJO. — O SITUACIJI SE POROČA VOJNEMU TAJNIKU. — ZAHTEVAJO VOJAŠTVO. — DEPORTACIJA V TOVORNIH VOZOV. — POBEGNILI BODO V MEHIKO.

000

Washington, D. C., 12. julija. — Vojnemu tajniku Bakerju se je sporočilo, da Industrial Workers of the World razširjajo po zapadnih državah nemire.

Gre se za to, da bi vstavili industrijo, zlasti tako, ki je namenjena v prvi vrsti za izdelovanje vojnih potrebščin. Delovanje agitatorjev se je tako razširilo, da krajevne in državne oblasti ne morejo več obvladati položaja. Situacija je tako resna, da že zahtevajo zvezno vojaštvo.

Vojni tajnik Baker je prejel poročilo, da so I. W. W. že vstavili industrijo in terorizirajo delavstvo v severnem delu države Idaho, v večjem delu Montane, posebno Butte, v celi državi Washington, Arizona in po nekaterih krajih v Oregon in Californiji.

Mnoge žage so bile prisiljene zapreti svoja vrata; mnogi rovi so zaprti, mnogi pa bodo v kratkem prenehali obratovati. Zdaj pa gredo I. W. W. po deželi in organizirajo poljske in druge delavce, da se jim pridružijo in pustijo delo.

Ako delavci ne marajo pustiti dela, jim grozijo, da bodo požgali seno in žito. Prebivalstvo po deželi je v velikem strahu, da ne bi porušili njihovih poslopij. Šerifi in policisti ne morejo več vzdržati reda, kajti situacija se bliža anarhiji.

Baker dobiva redno poročila, toda zveznega vojaštva ne bo poslal prej, dokler ga posamezni guvernerji za to ne prosijo.

Delovanje I. W. W. je povzročilo po vsej deželi veliko vznemirjenje, kajti ljudstvo je proti njim brez obrambe.

I. W. W., ki so nasprotni vojni, so zahtevali večjo plačo, kar pa ni bil njihov poglavitni smer, temveč preprečiti hočejo vso industrijo, dokler se kapitalisti ne podajo in dokler jim ne dovolijo kontrole nad produkcijo.

Phoenix, Ariz., 12. julija. — Kakih 1,500 oboroženih članov "Citizen's Protective League" iz Bisbee je vpriporilo danes pogon za člani I. W. W. Vjeli so jih kakih 1,000 ter jih spravili v tovarne vozove in jih v njih odpeljali iz dežele.

Globe, Ariz., 12. julija. — Nek zagovornik v Bisbee je danes telegrafično naprosil bivšega guvernerja Hunta, ki je osební zastopnik predsednika Wilsona pri posredovalnem odboru, naj vstavi vlak, napolnjen z rudarji, katere nameravajo deportirati.

Tozadevna brzojavka se glasi: — Danes so "gunmen" korporacije deportirale dva tisoč rudarjev. Vstavite vlak!

Tucson, Ariz., 12. julija. — Danes se je odpeljalo iz Douglasa tristo meščanov, ki so vsi do zob oboroženi in imajo seboj tudi tri strojne puške.

Njihov namen je zatreti gibanje I. W. W. V Bisbee je bilo odposlanih tudi 20 tovornih vozov. V teh vozeh nameravajo deportirati delavce.

Člani I. W. W. bodo najbrže prisiljeni pobegniti v Mehiko, kajti države Californija, Texas in New Mexico jih nočejo sprejeti.

V Bisbee sta bila dozdej umorjena že dva moža.

delavcih. V tem času je bilo v taboru do 4000 Belgijscev.

Zaradi oslabelosti so jih poslali nazaj v Belgijo od 5 do 6 tisoč. Vsak dan najdemo v sotorih po 3 mrtve Belgijsce.

O onih, katere je poslala nemška vlada zopet domov, poročajo, da so tako slabi, da sploh niso za nobeno delo. Ponavadi pa taki, ki se vrnejo, kmalu po povratku umrjejo.

SLOVENSKI PIKNIK.

Možje brooklynske cerkvene občine priredijo v nedeljo, 15. julija piknik v Florida Parku, poleg Emerald parka na Myrtle Ave., Glendale, L. I.

Slovenski rojaki se uljudno vabijo, da se vdeležijo tega piknika.

Pošiljatelj denarja.

Kakor že znano, ne sprejemamo nič več denar za izplačila v Avstriji, Ogrski in Nemčiji.

Lahko pa vedno še izposlujemo izplačila vojnim ujetnikom in drugim v Rusiji, Italiji in Franciji, kakor tudi onim ljudem na Primorskem, kateri bivajo v krajih, ki so zasedeni po laški armadi.

Kadar pošljete denar, priložite tudi dopisnico ali pismo vojnega ujetnika ker nam stem pomagata sestaviti pravilni naslov.

TVRDKA, FRANK, SAKSEB

62 Cortlandt Street, New York, N. Y.

Normalni potek ruske revolucije.

Iz poročila
ameriškega poročevalca.

Tvorjenje koalicijske vlade v Rusiji je končalo prvi del revolucije ter uvedlo drugi del. To se seveda ni zgodilo brez napora in par političnih smrtnih slučajev, posebno Gučkova in Miljukova, ter povzročilo ob Nevi tudi veliko razburjenje. V splošnem govoreno pa je cela stvar izvanredno dobro izpadla. Koalicijska je združila v sebi najbolj mogočne stranke v Rusiji ter se je položilo precej trden temelj za vlado, ki bo v srečnem slučaju trajala do sklicanja zakonodajne skupščine. Vsak pameten človek v Petrogradu se vprašuje le to, če bo vlada dosti močna, da nadaljuje z vojno ter pristane končno varno v ustavodajni skupščini.

Koalicijska vlada uživa podporo vsakega izmed takozvanih "boljševikov", to je skupine najbolj radikalnih naprednjakov, ki hočejo tako dobiti v svojo roko vso silo. Takozvani "manjševiki" pa so bolj zmerni radikali ter tvorijo pretežen del koalicijske delavske stranke. Ti so za koalicijsko vlado ter upajo, da bo uspešno dovršila delo. Sedaj je odvisno vse od tega, kako močni bodo "boljševiki" in če morejo spraviti na površje nekaj, ob kar bi se spotala nova koalicijska vlada. "Boljševiki" so došli pri svojih naporih podporo od strani ruskih izgnancev, ki so se vrnili iz Amerike, Švice, Francije in Anglije, ki so vsi zelo radikalni ter prosijo svoje tukajšnje, namerje petrogradske brate, naj ne pripuste, da bi Rusija zdrsnila nazaj v reakcionarsko ali plutokratsko republikanstvo, ki so obiri v deželah, kjer so si prej poiskali zavetja. Ti izgnanci izjavljajo, da ne sme Rusija zlasti iz ene vrste despotizma v drugo. Zahtevajo, da se takoj preobrne ves kapitalistični družbeni sistem ter se prične s praktičnim uresničevanjem socialističnih teorij. Dejstvo, da se nahaja Rusija v vojni, jih zanima le toliko, da jim je vojna na poti in da je treba raditga na vsak način vstaviti jo, in sicer na uspešen način, če mogoče, če ne, pa tudi na neuspešen. Pri tem pa popolnoma pozabljajo na dejstva, da delajo v korist najbolj nazadnjaškega naroda, naroda, ki jih je imel namenoma v temi ter brutaliziral s pomočjo vojske. To so ljudje, kot oni, ki pridejo prehitro iz kletke, napolnjene s komprimiranim zrakom.

Dasiravno pa je najti med "boljševiki" par najodličnejših duhov vse Rusije, navdaja vse nek poseben fanatizem, ki vidi le lepi cilj, a se ne briga za stvari, ki leže med sedanjostjo in dosego tega cilja. Ti ljudje nimajo nikakega časa za koalicijske vlade ter praktične uspehe. Vsi tedaj se prizadevajo, da mečajo vladnemu vozu polena pod kolo. Dasiravno je v sedanjem času zelo težko sploh kaj prerokovati o Rusiji, je stvar se tem težja za poročevalce, ki moramo pošiljati svoja poročila preko Sibirije in Pacifika. Prepričan sem pa popolnoma, da je združila koalicijska vlada v sebi najbolj mogočne in odločne elemente v Rusiji, ki so bili dejansko delavni tekom dveh mesecev, ki so potekali od izbruha revolucije in ki bodo dosegli svoj cilj, razen, če se ne pripeti v Rusiji kaj posebno nepričakovane. Pred par tedni bi si nihče ne predstavljal, da bi prvotno proviziorno vlado skoro razbilo na kosce radi par tedanjih pogodb z Anglijo in Francijo. Oni pa, ki so razbili to vlado, sede sedaj v vladni sami ter ne izgleda, kot da je še več ljudi, ki bi bili še dosti močni, da razbijajo te razbijalec.

Med izgnanci, ki so se vrnili sedaj v Rusijo, jih je dosti, ki so pričeli molčati, kajti spoznali so, da ni prav posebno varno boriti se z novimi močmi, ki so prišli na krnilo. Najslabše pa se godi v tem slučaju onim, ki so prišli iz Nemčije ter skušajo povsod govoriti v prilog Nemčije.

Politični ustroj in sestav Rusije je sorazmerno lahko umeti. Vendar pa se je v zadnjem času pojavilo toliko stranskih struj, da so človek v njih res težko spozna. V naslednjem se hočem pečati le v glavnini strujami, ki gredo nazaj v dni pred revolucijo, iz česar bo izvidno, odkod prilajajo sedanje stranske struje.

Duma je dajala precej dobro sliko politične Rusije pred revolucijo. Čela demisa v dumi je bila

monarhistična, dočim je bila leva več ali manj revolucionarna. Središče so zavzemali takozvani oktrobristi, močje tipa Rodhanka in Sidlovskija, močje, katere se smatra sedaj za skrajno konservativne in ki tvorijo sedaj ekstremin desnico v novem redu stvari. Vse, kar je tvorilo desno stran od središča, se lahko pusti zasedaj na strani. To je bila konfuzna skupina organizacij in vsak človek je tvoril svojo lastno stranko. Nekateri so se združili s progresivnim blokom tekom vojne, da vstavijo delavno večino.

Levico od središča sta zavzemali dve močni stranki, namreč takozvani kadeti, stranka Miljukova ter kombinacija socialistov in delavcev. Se v dneh pred revolucijo sta si bili ti dve stranki vedno v laseh, kajti socialistična stranka je vedno skušala potiskati kadete dalje kot so hoteli sami iti. Ker pa je revolucija pometila s celo prejšnjo desnico, je ležal ves obstoječi politični spor med kadeti in socialisti ter stvar je šla naprej tako daleč, da se je ustvarila koalicijska vlada. To pa ni bila navadna strankarska ali delna razprtija, temveč boj za principje, ki bi prišel na površje prejšnjih tudi v bodočnosti. Kadeti, ki predstavljajo progresivne mešanec v Rusiji, se zavzemajo za demokratsko politično Rusijo, dočim ne pozabijo socialisti niti za trenutek, da hočejo Rusijo tudi socialisti in družabno zvelecionirati in da se nahajajo zdaj v koalicijski vladi le z namenom, da obstaja vlada sploh še naprej, dočim so obrnjene vse njihove sile proti cilju socialne revolucije na Ruskem.

Udali so se v toliko, da more priti ta socialna revolucija na red in miren način potom ustavodajne skupščine. "Manjševiki" in "boljševiki" pa imajo skupni končni cilj, da pometejo s kapitalizmom. Razlikujejo se le v sredstvih, katere nameravajo uporabljati, in "manjševiki" so voljni izvršiti stvar počasi in progresivno.

V onih burnih dneh revolucije so bili oni, ki so prvi nastopili kot voditelji revolucionarne stranke, povčini člani ekstremske levice v dumi ali močje, ki so bili kandidati za ta mesta, ker niso prišli na površje vsled delavnosti carske ruske vlade. Varnostni odbor dume pa je bil na drugi strani kadeti z majhnim pridatkom oktrobristov. Tako je šlo prav od prvga pričetka za politično moč.

Ta boj za politično moč se je vodilo v Tavriški palači v prvih par dneh, dočim sta oba odbora zborovala v različnih krilih istega poslopja ter prišla končno do sporazuma. Socialistična organizacija je takoj postala znana pod imenom odbora delegatov delavcev ter je bila naslednica slične organizacije v revoluciji l. 1905. Ker pa je bila polna vojakov, je postala znana pod imenom odbora delegatov delavcev in vojakov. Ker so se vojniki izkazali kot najbolj važen del odbora, se je imenovalo ime v odbor delegatov vojakov in delavcev. Pod tem imenom je bil odbor v nadalje znan ter je rasel na moči, dokler ni po dveh mesecih postal močnejši kot proviziorna vlada ter se ga je poklicalo, da sodeluje pri vstvarjenju koalicijske proviziorne vlade.

V splošnem se lahko reče, da je postajala tekom prvih dveh mesecev revolucije ekstremna leva, najbolj revolucionarni del Rusije, vedno močnejša ter tudi rasla po številu na naravnost ogromen način. Kadeti in oktrobristi, ki so kontrolirali proviziorno vlado, niso imeli več za seboj pretežne večine naroda. Bili so sicer skupina odličnih in sposobnih mož, mogoče ena najboljših vlad, kar se jih je kdaj sestalo na svetu, vendar pa niso mogli napredovati s tako brzino kot je napredoval narod sam. Ovirala jih je predvsem odgovornost, ki so jo imeli in prevzeli napram narodu. Kljub temu pa je bilo nadvse značilno, kako so bili v stanu izpremeniti se v par tednih iz skupine mož, voljnih, da poslušajo kot ministri pod kakim drugim carjem, v skupino mož, ki so predstavljali izrazito demokratsko vlado. Korak za korakom so se stalno in brez vsakega zdržka vključali vsaki zahtevi naroda ter pri tem celo

ohranili svojo dobro voljo, dočim je revolucionarni odbor vojakov in delavcev le prevzel iz njih rok vso vladno moč.

Tekom zadnjih dveh tednov pred oživotvorenjem nove koalicijske vlade se je nahajala dejanska vlada Rusije, vsa resnična oblast, v rokah izvrševalnega odbora delegatov delavcev in vojakov. Proviziorna vlada je ponovno izjavila, da hoče storiti vse, kar zahteva ruski narod, da pa ni nobene poti, po kateri bi se dalo izražati resnični volji večine ruskega naroda. Odbor delegatov delavcev in vojakov sam ni mogel tega povedati, kajti nahajal se je sam v stanju uganjanja in valovanja. Vsi tedaj je nadvse čudno, kako je mogla ohraniti vlada celo senec vladanja. Končno pa ni mogla storiti niti tega.

Težkoča je ležala v naravi stvari same. Odbor delegatov vojakov in delavcev je bil izpostavljen vsem mogočim vplivom. Celo lastni izvrševalni odbor ni vedel, na kakem stališču stoji danes in na kakem bo stal jutri. Ko se je prvič spravilo na površje koalicijsko vprašanje, je izpadlo prvo glasovanje 23 glasovi za in 22 proti. Končno pa je bilo sklenjeno, da se stopi v vlado, in dva dni pozneje je izpadlo glasovanje 34 glasovi za proti 10 glasovom proti pristopu. V teh vročih dneh sta se dva člana izvrševalnega odbora izrazila napram časnikarskim poročevalcem, da se odbor delegatov delavcev in vojakov ne more, noče in da se ne bo nikdar pridružil buržoazijski proviziorni vladi. Naslednji dan pa je stala Rusija pred završenim dejstvom.

Zgodovina teh dveh mesecev je zgodovina naraščanja revolucije, naraščanja duha, katero naraščanje se izraža v odboru delegatov vojakov in delavcev. To je bilo ponarodenje in poslopienje vladne sile. Prehod moči v tabor delavske in vojaške delegacije pa je kazal, da ni bila ruska revolucija le zarotniški državni preobrat, strmo glavljenje vlade, temveč v resnici zdravo in stalno naraščanje revolucionarnega duha in razpoloženja. Oživotvorenje koalicijske vlade pa ni na noben način vstavilo naraščanja tega libanja ter ga ne more vstaviti nobena stvar. Rusija sledi normalnemu poteku vseh velikih revolucij. Ostala bo in postala vedno bolj revolucijarna, dokler ne bo končno sila počivala zavestno v rokah vsakega v deželi. To se pa dozdaj še ni zgodilo.

Zgoditi se lahko celo, da bo ostala ruska revolucija prav tako malo krvava kot je bila dozdaj, a tudi brez ožira na to se giba vidno v določeni smeri od svojega prvega pričetka. Zopetno strmo glavljenje sedanje vlade se bode marsikateremu zdelo neprimerno, a to le za trenutek, ali kakor da bi tak preobrat ne moral pomeniti kakke katastrofe. Ker pa se središče sile pomika vedno bolj proti proletarijatu — da rabimo ruski splošni izraz —, je povsem naravno, da se bodo izvršile še nadaljne izpremembe v vladi. To pa ne pomeni, da bi morala dežela vsled tega priti v propast. Prehod sile v roke naroda bi ne imel nikakih slabih posledic, če bi se ne nahajala Rusija v vojni, ker pa se nahaja, ima celo gibanje tudi par zelo resnih strani in to radi zaveznikov Rusije. V kolikor pride vpostev Rusija, je dozdaj trpela le radi svoje disorganizacije. Kakor hitro pa bo armada zopet organizirana in aktivna, se lahko zmanjša zunanje zlo ter izvrši obenem notranjo izpremembo v demokratskem smislu.

Z izvajanjem smo hoteli le namigati, da revolucije še ni konec in da se bo nadaljevala, dokler ne bo prišla Rusija na kameniti temelj. Vstop socialistov v proviziorno vlado in koncentracija sile v koalicijskem proviziornem kabinetu kaže, v kateri smeri se giba cel razvoj. V tej smeri pa se pomika še vedno naprej.

Zgodba o princu Evgenu.

Bil je Francois Eugene, peti sin princeza iz Savoje. Njegov oče je bil Francoz, njegova mati pa Italijanka ter gardna dama na francoskem dvoru.

Mladi dečko je pričel svoje življenje slabo, kajti bil je zadnji otrok številne družine ne preveč bogatega očeta. Da pa je bila stvar še slabša, je bil telesno slabit in pohabljen, vsled česar je bil vedno predmet dovtipov in sarovosti drugih mladičev.

Pozneje, ko je dorasel do mladeniške dobe, je prišel najhujši udarec.

Evgen je bil ves neumen na vojaštvo. Edini cilj in hrepenenje njegovega življenja je bilo postati vojak. Sanjal je o vojaški slavi, dočim je hotela njegova družina, da postane duhovnik. Konečno pa se mu je vendar posrečilo prepovoriti očeta, da mu je dovolil vstop v armado. Kakor hitro pa je imel očetovo dovoljenje, se je pojavila še veliko večja zapreka med Evgenom in njegovim ciljem.

Vladar Francije je bil takrat Ludovik XIV. Ta kralj je sovražil Evgenovo mater. Vsi tedaj je iz golega maščevanja odklonil sprejem Evgena v francosko armado. Tudi kraljev prvi minister je sovražil Evgena ter ga javno osmešil. Ob istem času pa se je Ludovik polastil Evgenovega družinskega premoženja ter odpustil njegovo mater iz dvorske službe.

Kariera Evgena je bila vsled tega uničena prav pri prvem početku. Prepovedalo se mu je vstop na dvor in v armado. Kadar so ga srečavali drugi plemenitiši, so mu kazali hrbte. Vse to pa se mu je pripetilo brez najmanjše njegove krivde. Radi njega je bila osramočena in izgnana z dvora tudi njegova mati, kar ga je še hujše bolelo kot njegova lastna nesreča. Vsi tedaj so bila francoska tla prevroča zanj in odšel je v prognanstvo.

Mesto da bi postal vsled teh razočaranj apatičen, je Evgen še bolj trdno sklenil, da izvede svoj načrt in uspe. Sklenil je še več. Hotel se je namreč osvetiti nad kraljem, ki mu je zabil kariero v domovini ter žalil njegovo mater.

Zapustil je Francijo. Avstrijski cesar je bil njegov daljni sorodnik in k temu se je napolil mladi izgnanec ter ga prosil za mesto v avstrijski armadi. Cesar je sprejel ponudbo Evgena ter ga imenoval kapitanom v nekem konjeniškem polku. To je bilo najbolj pametno dejanje, kar jih je kdaj storil kak avstrijski cesar, — dejanje, vsled katerega je izprememba zgodovina svoj tek ter se je preobrazil zemljevid Evrope.

Vsi tedaj svoje neustrašne hrabrosti ter odličnih vojaških sposobnosti se je Evgen hitro popenjal vedno višje in višje v avstrijski službi. Kralj Ludovik XIV. je čul o njegovem napredovanju ter ga sklenil še enkrat ponižati. Poslal mu je kratko poročilo, v katerem ga je pozval, naj se takoj vrne v Francijo, ker bi bil drugače izgnan za celo življenje.

Prince Evgen pa je prav na kratko odgovoril: "Vrnil se bom niti, da revolucije še ni konec in da se bo nadaljevala, dokler ne bo prišla Rusija na kameniti temelj. Vstop socialistov v proviziorno vlado in koncentracija sile v koalicijskem proviziornem kabinetu kaže, v kateri smeri se giba cel razvoj. V tej smeri pa se pomika še vedno naprej."

Zdravje
moč
in
krepost.

ZASTONJ

Zdravniška knjižica
Kažipot k zdravju.

Ta knjižica pove enostavno, kako se nekatere bolezni, kakor je sifilis ali zastrupljenje krvi, mozolji, kožne bolezni, stare rane, kapavica, živčna slabost, moška onemoglost, semeno tok, mehurne in ledvične težkoče, nalezljive in druge moške ter ženske bolezni na spolno-urinarnih organih, vspešno zdravijo privatno doma in z majhnimi stroški.

Pove tudi o našem vspešnem zdravljenju drugih bolezni, kakor so nerednosti želodca in jeter, žolčnica, zapeka, zlata žila, revmatizem, katar, naduha in slične težkoče.

ALI TRPITE

na katerem izmed sledečih simptomov: bolečine v križu, bolečine v zgibih, glavobol, izguba apetita, kisloba v želodcu, povračanje hrane, bljuvanje, žolčno riganje, nečist jezik, smrdelca sapa, izguba spanja, slabe sanje, slabost in nagla razburjenost, nervoznost in razdraženost, onemoglost ob jutrih, črni kolebarji pod očmi, sramežljivost in izogibanje družbe, nemarnost, bojazen in srčna tuga? — Ti simptomi so znamenje, da vaš telesni sistem ni v redu in da potrebujete zdravniških nasvetov in pomoči.

Naša brezplačna knjižica vam pove dejstva glede teh simptomov in težkoč; pove vam tudi o našem zdravljenju, ki pomaga moškim do zdravja, moči in svežosti, da so zopet močje. Zaloga znanosti je in vsebuje nasvete in podatke, katere bi moral znati vsak moški in vsaka ženska, posebno pa tisti, ki se nameravajo ženiti. Iz nje lahko spoznate vzroke svojega trpljenja in kako bi se vaše težkoče obvladale. Čitajte to knjižico, kažipot k zdravju, in okoristite se z njo.

Pošljite ta kupon še danes.

DR. J. RUSSELL PRICE CO., 51000 Madison & Clinton Sts., Chicago, Ill.

Čenjeni doktorji:—Pošljite mi takoj vašo zdravniško knjižico popolnoma zastonj in poštne prosto.

Ime
Stev. in ulica ali Box No.
Mesto Država

Potopljen parnik.

Velik ameriški parnik potopljen.
Vrednost tovara nad 3 milijone dolarjev. — Štirje utonili. ...

Washington, D. C., 12. julija. — Današnja poročila naznanjajo, da je nemški podmorski čoln potopil ameriški parnik "Kansan". Pogrešajo četrto mož posadke; topničarji pa so se vsi rešili.

Parnikova posadka je štela 50 mož. Na ladji je bilo živeža in jekla v vrednosti 3 milijone dolarjev. Potopljen je bil 9. julija.

Poročilo ne pove, kdaj je bil "Kansan" potopljen in ali je bil zadet od torpeda, ali od strela iz topa. Potopljen pa je moral biti blizu francoskega obrežja, kajti prispeti bi imel na Fransko 8. ali 9. julija.

Parnik je zapustil New York 28. junija. Zgrajen je bil 1903 in je imel prostornine 7913 ton; bil je dolg 490 čevljev.

V oktobru 1916 je "Kansan" vstavil nemški podmorski čoln U-53, pa je smel pluti dalje, ko je nemški poveljnik pregledal listine. —

V decembru lanskega leta je parnik zadet ob francoskem obrežju ob mino in se je poročalo, da se

je potopil. Toda kapitanu se je posrečilo spraviti ladjo v plitvo vodo in je bila tako rešena. V aprilu je prišel "Kansan" zopet v Ameriko.

PATRIJOTI!

Stric Sam išče
500 PEKOV
100 KUHOV
25 MESARJEV

za hraniti U. S. vojsko
SLUŽITE SVOJI DRŽAVI,
KJER JI MORETE NAJBO-
LJE.

Peki, kuhi in mesarji se iščejo, da služijo Z. D. v svoji obrti.

Vam ni potrebno vezbati se ali opravljati vojaške dolžnosti razen svojega posla.

Ako znate peči ali kuhati, Stric Sam vas hoče — če pa ne znate peči ali kuhati vas bo pa Stric Sam naučil.

VPIŠITE SE DANES!
STOPITE V CASTNE VRSTE za časa vojne.

STAROST 18 DO 45 LET
Plača pekoma \$33 do \$44 na mesec
Plača kuhom \$38 na mesec
Plača mesarjem \$36 na mesec

Urad rekrutacije:
vagal 39th Street in 6th Ave.,
New York.

Slovenska Društva

po vseh Zjedinjenih državah imajo za
celo, da kadar treba naročiti

DOBRE IN
POCENI

društvene tiskovine, se vselej obrnejo
na slovensko unijsko tiskarno

"Clevelandska Amerika"

Mi izdelujemo vse društvene, trgovske in
privatne tiskovine. Naša tiskarna je najbolj
moderno opremljena izmed vseh slovenskih
tiskarn v Ameriki. Pišite za cene vsake
tiskovine nam, predno se obrnete kam dru-
gam. Pri nas dobite lepše, cenejše in boljše
tiskovine.

CLEVELANDSKA AMERIKA

PRVA SLOVENSKA UNIJSKA
TISKARNA

6119 ST. CLAIR AVE.
CLEVELAND, O.

Imejte hladno!
v svoji trgovini.

Električni veternik napravi
hlad v vaši trgovini. Naredi
cirkulacijo zraka in prežene
muhe in bacilje. Zadovoljili
boste odjemalce in samega sebe ako rabite
električni veternik.

To ne stane preveč in rabi le malo moči.

The New York Edison Company

At Your Service

General Offices: Irving Place and 15th Street
Branch Office Show Rooms for the Convenience of the Public

424 Broadway
126 Delancey Street
10 Irving Place
124 West 43d Street
152 E. 86th Street
15 E. 125th Street
362 E. 149th Street
All Show Rooms open until midnight

